

SPEJDERNES MAGASIN

32.Aargang

Oktb.1948

..... Nr. 8

VED LEJRBALET

GÆVE SKOVMÆND

I en turnering kan jo ikke alle ligge i toppen, men når jeg ovenover dette har skrevet »gæve skovmænd«, er det, fordi alle de deltagende gennemførte denne meget krævende turnering.

Det var spejdere, som trods legemlige anstrengelser og ringe nattesøvn, havde både styrke og viljekraft til at søge at løse alle opgaverne. Og spejderfærdighederne stod det godt til med; brødbagningen viste forbavsende resultater, og det samme gjaldt brugen af ild-bor, hvor bogstaveligt talt alle fik ild og nogle endda i løbet af få sekunder. Også pionerarbejderne var gode, for eksempel signaltårne, derimod var signaleringen sløj.

Men turneringen viste, at der i korpset findes skovmænd, som maa siges at være nået vidt i spejderarbejdet og have det rette gå-påmod og udholdenhed. Sådan skal det være. En skovmandspatrulje er ikke en samling lænestols-spejdere, men raske folk, der svarer til navnet skovmænd, og enhver spejder kan se hen til den tid, hvor han skal høre til »stammens ældste« og være blandt dem, som stammens yngre folk ser op til på grund af deres ry og dygtighed.

Resultaterne fra turneringen kan I se andet steds i bladet, men jeg kan her nævne nogle resultater, som også har interesse.

De enkelte konkurrencer indenfor divisionsholdene vandtes af følgende: (tallene i parentes er de højst opnåelige points).

Brobygning: Aarhus Division 62 (70).
Stafetsignalering: Frederiksborg Amts Div. 72 (80).

Korttegning: Frederiksborg Amts Div. 48 (55).
Førstehjælp: Østerbro og Nørrejske Div. 92 (100).

Sporing: Brønshøj Div. 60 (60).
Brandværn og livredning: Brønshøj Div. 77 (80).

EN GOOD-TURN

Jeg holdt forleden med min vogn for »rødt lys« ved et gadekryds. En cyklist, der kørte i den anden side af vejen, kom til at vælte en

cykle, som stod i vejkanthen, men han vendte sig blot om for at se, hvad der var sket, og kørte så videre.

Cyklen lå i vejen for den strøm af biler, der om lidt ville komme, når der blev »grønt lys«, men fodgængerne gik blot forbi cyklen. Selv kunne jeg intet gøre, da min vogn var midt i en klynge biler.

Kom der mon ikke snart en dreng forbi, som var spejder? Desværre nej. Der gik ganske vist en del drenge forbi, men da ingen af dem rejste cyklen op, håber jeg, at de ikke var spejdere. Endelig kom der et fornuftigt menneske, en husmoder, som, skønt hun havde flere pakker på armen, rejste den op.

Det var ikke nogen stor gerning, men det var en god gerning. Blot trist, at så mange gik forbi uden at gøre noget.

Enhver vågen spejder vil mindst een gang i dagens løb finde lejlighed til at gøre et eller andet for at hjælpe eller glæde andre.

Hver dag sin good-turn.

Prøv i syv dage, hvor let det er, og du vil fortsætte.

SPEJDERNE I NICARAGUA

har vist, hvad de duede til. Nicaragua ligger i Mellemamerika, og dér findes en vulkan, der hedder Cerro Negro. Den havde et udbrud med røg og vulkansk aske og lava. I nærheden ligger en by, Leon, hvis indbyggere måtte flygte over hals og hoved.

Spejderne fra hovedstaden Managua og fra Leon satte straks et hjælpearbejde igang. I hovedstaden indkvarterede de flygtninge i deres tropshuse og byggede bivouakhytter til dem. De samlede gryder og kokkegrejer ind og virkede som stafetbude for myndighederne og Røde Kors, der havde brug for nogen, der kunne forstå en besked og huske den.

Spejderne hjalp de mange flygtninge, næsten 8000, på vejen fra Leon til hovedstaden, og i Leon måtte de genne kvæg og får sammen og drive dem til andre egne, hvor de ikke var truet.

Republikken Nicaraguas præsident, regeringen og aviserne har udtrykt deres store påskønnelse af den hjælp, spejderne ydede på så mange forskellige områder. Navnlige det, at spejderne kunne påtage sig alt muligt, vakte beundring.

Men det ligger jo netop i det alsidige spejderarbejde, som gør, at en rask spejder kan træde til når som helst og gøre gavn.

Det er derfor, spejdernes valgsprog overalt i verden hedder:

Vær beredt!

over Halm

Tre spejdere, der var BEREDT

Tropsfører Axel Andersen,
Irokeserstammen, Haderslev

Under farefulde omstændigheder reddede tropsføreren for Irokeserstammen i Haderslev, Stenhugger Axel Andersen, i pinsen en mand fra at drukne. Da Haderslev Sejlklub om aftenen kl. 11 vendte hjem fra pinseturen, var det vindstille, og 5-6 både måtte derfor tages på slæbetov af en motorbåd. Undervejs gennem fjorden, der nogle steder er meget smal, var denne bugsering ikke nem og medførte, at der ikke kunne ske hurtige manøvrer. En af bådene tabte sin spilerstage i vandet, og to mand fra båden gik i en lille jolle for at hente den. Imidlertid tabte de den ene åre, og begge ombordværende lænede sig samtidig ud over rælingen for at fiske åren ind, hvorved jollen kæntrade. Den ene af de to blev herover meget nervøs, og efter forgæves at have forsøgt at æntre jollen, gav han sig til at svømme bort fra den. Han var nu meget udmattet og råbte om hjælp.

Axel Andersen sprang omgående fuldt påklædt i vandet og fandt ham efter nogen søgen i mørket og bjærgede den fuldstændigt udmattede mand tilbage til båden. På grund af det smalle løb og det totale mørke var det ganske umuligt at få bådene vendt og komme de forulykkede til hjælp.

For sin modige og resolute handling har tropsfører Axel Andersen fået tildelt sølvkorset for livredning.

I påsken var Bent Jacobsen fra søspejdertroppen »Sjø« i Næstved sammen med en kammerat ved navn Børge Larsen roet ud i fjorden ved Gaunø i en skydepram. Midt ude i fjorden kæntrade prammen pludselig, og begge drenge faldt i vandet. Bent forsøgte at komme op i prammen igen, hvorved den atter gik rundt, men da han så, at Kammeraten ikke kunne klare sig, opgav han prammen og svømmede hen og forsøgte at holde ham oppe.

I en båd i nærheden befandt sig en anden søspejder fra »Sjø«, Olav W. Andersen, sammen med en voksen mand, og de roede straks til undsætning. Da de nåede frem, lå Bent og holdt fast i kammeraten, som han imidlertid ikke havde kræfter nok til at holde oven vande, så Børge var fuldstændig bevidstløs og måtte ruller ind over rælingen, stiv som en pind.

Mens kursen omgående blev sat mod land, gik Olav øjeblikkelig i gang med at give kunstigt åndedræt, og inden båden nåede land, var der kommet liv i ham igen. Der blev hurtigt ringet efter en ambulance, og imens fortsatte Olav med oplivningsforsøgene (herunder fik Børge bl. a. et krampeanfald). Da ambulancen nåede frem, var Børge ved fuld bevidsthed.

Med fare for sit eget liv har Bent reddet en kammerat fra at drukne og har derfor modtaget sølvkorset for livredning, medens Olav, der til fulde har vist, at han var beredt, har fået bronzekorset.

Denne fører og disse to spejdere har været med til at kaste glans over vort korps, og det er fortjent, at de har fået indskrevet deres navne i korpsets æresrulle.

Olav W. Andersen
og Bent Jacobsen,
»Sjø«, Næstved.

KAN DU MON KLARE DEN?

På min bog-reol har jeg stående en ord-bog. — Hvert bind er 5 cm tykt, og om-slagene er 3 mm hver. Ord-bogen er komplet fra A til Ø, og de tre bind står ganske tæt ind til hinanden.

Lad os nu antage, at en bogorm (eller for at være zoologisk kor-rekte: en bog-

bille-larve) ligger indenfor omslaget på det første bind ved A, og at den graver sig vej frem gennem værket lige til slutningen af Ø — hvor lang vej har den da tilbagelagt?

(Løsning side 95).

En GLEMT patruljestander!!!

I dagene mellem d. 20. og 25. Juli er en patruljestander og en spejderhat fundet i nærheden af Femmøller på Mols. På standen stod navnet ØRNEN samt I.S. og S.K. eller 5.K. Stander og hat kan fås ved skriftlig henvendelse til politiassistenten i Femmøller.

— Lad os så håbe, at det er sidste gang, at vedk. Ørne-patruljefører mister patruljens største klenodie — patruljestanderen!

Lejrten

Kvinesdalen

Nordens største

Den norske lands-

SPEJDERLEJR

lejr i Mandal 1948

»Spejderbyen Mandal 1948« var en oplevelse, det er der ikke tvivl om. Den hvide teltby — Mandals krogede gader — Sjøsandens lysende stribe — lejrbaalene ved Skogsfjorden — nordmændenes strålende gæstfrihed — allerede nu truer minderne med at fylde hele Magasinet.

S/S Gann er ikke ret stor og kan ikke sejle ret hurtigt; derimod kan den vippe ganske forbløffende godt. Det danske hold på 210 mand måtte sejle i to afdelinger, og næppe var vi kommet udenfor Hirtshals havn, før skibet begyndte at opføre sig aldeles upassende for et fartøj, der har 36 år i ryggen. Det gjorde kåde hop, rullede lidt og hoppede påny, og inden der var gået en time, var en trediedel af holdet søsyge, en trediedel havde det, der i fagsproget hedder »fornemmelse«, og resten påstod, at de var »all right«.

6 timer slæbte sig hen, før vi i det fjerne kunne skimte Norges kyst. Et grønt orkester fra Hjørring havde forlystet os med taffelmusik i Hirthals, og det spillede »Ja, vi elsker« og »Kong Kristian«, da vi sejlede ind i Kristiansands havn.

I nogle rutebiler blev vi i susende fart kørt til Mandal. Vi nød turen, bortset fra de chock, som en bil ad norske veje bereder en. Snart var vi på kanten af en afgrund, snart mellem to fjeldmure, vi passerede andre biler med et par cm mellemrum og 60 km fart, og vi nåede Mandal på en time. I lejren blev vi sat af på »Raadhuspladsen«, og der stod vi i silende regn en times tid, til hver trop havde fået sit stykke af den danske plads. Hurtigt kom teltene op, og så marcherede vi til kantinen under fuld musik. Her fik vi aftensmad, vi blev budt velkommen og fik tid til at se paa resten af holdet. Der var Ørnetroppen fra København, Cimbrerne fra Støvring, 1. Thisted Trop, Læretroppen fra Randers, et hold fra Hærulfdivisionen samt os fra 1. Viborg. Chef for det »gule« hold var de St. Aa. Damm, Haderslev. Så var der 50 KFUM-spejdere under pastor Mølgaard.

Som under hele resten af lejren var det god og rigelig mad, vi fik den aften, skønt den for

de fleste af os fik borde og vægge til at gynge og bølge — det var søsygen, der ikke var forbi, og da vi skulle i poserne, sejlede teltene, så det grænsede til det uhyggelige.

Fredag morgen begyndte med en svømmetur ved »Sjøsandens«, en pragtfuld, 1200 m lang og skinnende hvid strandbred med herligt vand, og derefter gik vi i gang med indrette lejrene. Over hele pladsen skød telte i vejret som paddehatte, og snart havde det hele taget form.

Oppe fra den nærmeste af de ca. 100 m høje fjeldtoppe, der dannede lejrens nordgrænse, havde vi en glimrende oversigt over spejderbyen. Lejren lå på en gammel tysk flyveplads, og en kolossal hangar gjorde god gavn, idet et lejrbaal på grund af regnvejr blev flyttet derind, og de 12-15.000 spejdere og tilskuere kunne sagtens være der! Haakon d. VII's gate — hovedgaden — dannedes af startbanen, der var af træ, og midt for den lå »Raadhuset« og »Raadhuspladsen«. I Furulunden (furu = fyr) lå depotet og slikboden samt posthus og bank. Det var storslået at se sletten, der var hvid af telte, med de tusind kogesteder, hvis røg i det stille vejr lå som et tæppe over lejren, og høre de mange lyde, der heroppe samlede sig til et brus af stemmer og øksehug. Men ikke alene lejren bredte sig for vore øjne. Mandal kunne vi se og øerne i skærgården, der i det dyblå vand dannede et malerisk skue.

Lørdag den 3. åbnedes lejren, og i den næste uge fulgte slag i slag en række oplevelser, først og fremmest knyttede til de begivenheder, der var fælles for hele spejderbyen.

Der var åbningshøjtideligheden, der med taler af Mandals ordførende og spejderchefen Bo Brekke kulminerede i hejsningen af det norske flag, spejderflaget og spejderbyens flag.

Der var marchen gennem Mandal; det tog en time, før alle 13.000 havde passeret gennem byen under indbyggernes begejstrede bifald og ud til det første lejrbaal, hvor hele skråningen gængede i takt til lejrslagsangen »Spejder-smilet«.

Der var kongeparaden om mandagen, da

spejderchefen overgav byen til dens protektor, Kronprins Olav, der igen gav den videre til Kong Haakon. Bagefter kom kongefamilien på besøg i de udenlandske lejre, også i den danske, hvor Kongen interesseret besøgte af vore lejre. Og der var den pompøse åbning af universitetet, der underviste 300 »studerende« i ca. 30 fag.

Det daglige liv begyndte kl. 7,30, når der kom en times musik i højtalerne, mens vi gjorde lejroden efter morgendukketten i skærgården. Så fulgte morgenmaden: Havregrød med mælk og knækbrød med orangemarmelade; senere gik vi i gang med middagsmaden. Vi fik iset torskefilet (den var dog tøet op, når vi spiste den!), sejkager (af fiske- og hvalfars), kødbudding og suppe af svedsker og abrikoser; dette er selvfølgelig ikke en dags menu, men et udvalg af de retter, vi fik.

Ind imellem havde vi fri, og tiden gik med ture til Mandal, vi »changede« og stod i kø ved depotet. Det sidste var en yndet »adspredelse«; man kunne anvende en hel eftermiddag med at vente og så komme frem til disken lige ved lukketid. Nej, så var det sjovere at foretage ekspeditioner ind gennem en tunnel, som tyskerne havde lavet; den var 200 km lang og gik tværs igennem en klippe. Vandet sivede ned, og det var meget interessant at iagttage andre spejders reaktioner, når de i mørket blev udsat for raslen af sten og skumle brøl.

Kl. 16 hver dag afvikledes patruljeløbet, der var lagt gennem Haakon d. VII's gade og rummede adskillige muntre opgaver. Deltagere var dagens bedste patrulje fra hver af de 33 bydele og fra de udenlandske hold. Det lykkedes en dag en patrulje fra 1. Viborg at blive bedste udenlandske, og som præmie fik vi en flot æresvimpel.

Efter aftenens maden var der lejrball, samlet eller i grupper. De store lejrball ved Skogsfjorden samlede 13,000 spejdere og 4—5000 tilskuere; det var et fantastisk syn at se den store farvemosaik opad skræningerne, rødt, gult, blåt og grønt i alle nuancer og toner, eet bølgende menneskehav af nordmænd, franskmænd, englændere, skotter, finner, svenskere og danskere. Lejrballslederen, vor gamle kending Rolf Lykken, dirigerede, og vi sang, så et mægtigt stemmebrus slog op mod de lave fjelde og blev kastet ud over den stille fjord. Smil og latter gled over i stemning og alvor. Naturligvis trak Nordmændene det største læs; men også udlændingene ydede deres til underholdningen. Vi fra 1. Viborg, der normalt hedder »Stammen ved de to søer«, opførte på det danske holds vegne en indianeremoni: En ung mand, der skal optages blandt krigerne; ikke mindst den originale indianerbøn vakte interesse.

Så var der Gränsö-gensyn for deltagerne i Gränsö-lejren i 1946 i Sverige. Her genså vi Långa lassot, der aftenen igennem havde os i sin hule hånd som den glimrende lejrballsleder,

han er. Aftenen efter blev han ved 1. Viborgs internationale lejrball udnævnt til medicinmand i stammen, og han fik sin æresøkske overrakt.

Henimod slutningen af lejren kom Wilson på besøg, og han inspicerede sammen med Ove Holm den danske lejr.

Indtryk af gamle Norge fik vi bl. a. på en sejltur i skærgården i små motorbåde. Desuden var vi på en 160 km lang tur til Kvinesdaltunnelen (kvinesdal = kvinde-dal modsat mand-dal). Endelig foretog vi Viborgensere for egen regning efter lejren en tur til Setesdalen; det regnede alle 4 dage, men vi nåede dog op i 900 m's højde og kravlede bl. a. op gennem et vandfald, det var nemmere end at gå gennem skovene. På turen fik vi uforglemmelige indtryk af den norske naturs skønhed og størrelse. Synet af en fos, der som en sølvstribe står 100 m ned, er af den slags, der ligesom fotografes i hukommelsen.

Så var lejren ved at være forbi. Søndag d. 11. brød vi lejren; kun teltene stod tilbage, da vi om aftenen gik til det sidste lejrball.

Som sædvanlig gik tiden med underholdning og sang; men kl. 21,30 stod spejderchefen ved mikrofonen; herfra sendte han en mand fra hver bydel med lejrørkestret i spidsen tilbage til lejren, hvor de skulle nedhale byflaget og bringe det til lejrbalet. Imens talte bl. a. Wilson og ønskede fortsat »good scouting and good camping«; da vi atter hørte orkestrer i det fjerne, gjorde jeg lejrens resultat op.

Jo, en succes var spejderbyen, og nordmændene har deres store del af æren derfor; altid var de norske spejdere tjenstvillige og i højt humør, ikke fordi vi andre var en samling hængehoveder, tværtimod; men, hvis nu de havde været 12,000 sure agurker, hvad så? — Spejdersmilet klarede det hele, og det blev en rigtig kammeratskabslejr. 13,000 drenge og unge havde ligget her en uge, de havde de samme mål, de samme idealer, og der blev knyttet venskaber, der vil vare livet ud. Vi lærte det norske land at kende og det norske folk, det hele blev en række minder, der til sammen danner spejderbyen Mandal 1948. Jeg blev revet ud af mine tanker; byens flag var kommet op på scenen, båret af spejdere fra alle kanter af Norge. Det blev lagt sammen og overrakt til spejderchefen. Lejren var slut. Men endnu en gang rungede over fjorden det norske spejdråb:

*Frem for land og folk og hjem,
altid lenger op og frem,
op, op, op,
frem, frem, frem.
Norge, Norge, Norge!*

»Spejdere«, sagde spejderchefen, »Vær beredt!« Og fra de 13,000 lød det:
»Altid beredt!«

*Bendt Rørsted,
Skovmand, 1. Viborg.*

Norsk faneberg — og
kø foran depotet

JEG VAR MED PÅ

LANDSSKOVMANDSTURNERINGEN

I sidste nummer af Magasinet gav en af de skovmænd, der var udtaget til at deltage i korpsets første skovmandsturnering, nogle glimt fra denne strålende oplevelse. Denne gang lader vi en anden skovmand berette lidt mere udførligt om de farer og opgaver, Nord-Vest-Politiet kom ud for i de fire døgn, og samtidig bringer vi en liste over de bedste divisions- og 2-mandshold samt endnu nogle billeder fra det hektiske liv omkring Fort Hylkedam i Blackwood-distriktet.

Da vi mødtes paa Gelsted station om aftenen den 3. august var vi ærlig talt vældig spændte på, hvad vi skulle i gang med, men da vi syntes, at alle de andre skovmænd så så store og erfarne ud, tog vi vores mest ligegyldige mase på og travede med mod Hylkedam.

De videre begivenheder tog imidlertid først rigtig fart næste morgen kl. 5.

Der deltog ialt 20 politigrupper (divisionshold) og hver gruppe bestod af tre 2-mandshold. Vor politigruppens første opgave var en jagt på nogle hestetøve og en vogn, de medførte. Desværre var skoven åbenbart et uendeligt udflygtsteds for ryttere og vogne — alle veje var tilsyneladende overtrampet af spor — og det, vi valgte, førte tilbage til Fort Hylkedam; det var dog ikke dér, hestetøvene havde gemt sig! (For øvrigt fik vi senere at vide, at sporet var 5 km langt).

Om aftenen gik det løs med signalering. Meldingen skulle sendes mellem to højdepunkter. Desværre var man midtvejs nødt til at bygge et tårn som reaktion, da man ikke kunne se direkte fra det ene punkt til det andet.

Tårnet blev efter en udløst tegning bygget af 3 telefonpæle, nogle granrafter og nogle tovtumper. Det blev rejst op, det blev stående, og vi gik så til vore poster, to mand på hver. Min kammerat Knud og jeg skulle stå på den sidste post og modtage meldingen, hvorefter Knud skulle løbe til fortet og aflevere den mundtligt. Vi havde aftalt at sende temmeligt langsomt for at undgå fejltagelser, og det varede da også en rum tid, før vi i vor kikkert kunne se, at de på reaktionstønnen i tårnet gjorde sig klar til at sende til os.

Det viste sig at være klogt at sende langsomt, for vi fik hele meldingen igennem med det samme, og da vi havde været hurtige med bygningen af

tårnet, kunne vi godt tillade os denne luksus.

Den næste dag foregik jagten på to forbrydere, der smuglede ammunition til fjendtlighedsindede indianerstammer; den formede sig som en drønhård, 24-timers hike med et væld af opgaver. Inden vi tog af sted, skulle vi bage brød, da fortets brødforsyning havde svigtet. Vi fik dog heldigvis også noget rigtig brød med til hjælp.

Turen startede med et silvaløb. Vi skulle gå ca. 4 km (altså længere end i Danmarksmesterskaberne i orienteringsløb!) i retning 287 og finde et vabendeplot. Heldet og kompasset ledte os i den rigtige retning, og efter at have gået et stykke vej, som vi til slut selv anslog til 6—8 km, dumpede vi lige ned i depotet, som lå ved et vandløb i bunden af en kløft.

Her fandtes en kortskitse, som vi

kendeligt opmuntret satte i vej igen og kom velbeholden over på den anden side.

Vi gik nu videre, og efter bl. a. at have fulgt et blodspor, havde klaret en signalementsopgave m. m., kom vi ved midnat til lejrplassen ved Yellow Creek.

Da vi skulle lave mad, overraskede dommerne os med den oplysning, at vore tændstikker var blevet våde under sejlturen, og de henviste os med et smøret grin til den gamle metode: Man tager to stykker træ — — — Beslutsomt begyndte vi at arbejde med vores ildbor, og ved tredje forsøg lykkedes det os virkelig at få gnisten til at falde ned i blåret, der fungerede som tøndner, og langt om længe fik vi det også til at flamme op.

Der hændte mange pudsige ting ved disse ildboringsforsøg: Holdet ved si-

Billederne forestiller (foroven tilvenstre): Et møde i Blackwood-skoven. — 20 m nedfling af sårede. — En farm er stukket i brand og farmerens søn skudt ned af en indianer. Den sårede bæres i land af politifolkene. — Pladeoptagelse til radioudsendelsen lørdag aften. — Banditterne jages til lands og til vands!

tegnede af og fulgte, indtil vi kom til det store ocean, eller snarere en bugt af det, som strakte sig langt ind i landet. Vi skulle over på den anden side, og da vi ligesom den bekendte ælling hverken måtte svømme, dykke, vade, flyve eller hoppe over, var vi nødt til at bygge en båd af en kram af grene og et sejldugsunderlag.

Knud havde heldigvis nogen erfaring i, hvordan sådan en båd ikke skulle være (han havde engang før prøvet at bygge en sejldugsbåd), så vi fik da bygget et nogenlunde velskabt eksempel af racen.

Desværre var de højere magter ude efter os, idet vort underlag trak vand som et sold. Det blev Knud, der efter en af dommerne foretagne lodtrækning fik det lidet misundelsesværdige hverv at ro »arken« over. Jeg fik lov at vade.

Han startede med det stille håb at kunne nå over, inden den indvendige vandstand blev for høj, men han blev sørgeligt skuffet. Da han var kommet halvvejs over, så jeg, at han sad og øste med sin ene støvle. Jeg tilråbte ham nogle trøstende ord, hvorefter han

plet et sted på kortet (landmåleren var blevet dræbt af indianere!), og det var så vor opgave at fuldføre kortet.

Om aftenen kom vi ud på den store nødhjælpsopgave. En farm var blevet afbrændt af indianere, der havde smidt 15 sårede ned i en kløft, hvorfra de skulle hejse op ad en 20 m høj, næsten lodret skrænt. Det var en morsom opgave p. gr. a. det store format, den havde, og det krævede både styrke og opfindsomhed at få offeret op uden at skaffe ham flere brækkede ben end dem, han havde i forvejen.

Også brobygningen med tømmer af sværvægtsklassen var skrap, og det samme gælder natorienteringen, hvor opgaven var at finde tre stykker af en melding v. h. a. tre kompasretninger og derved nå frem til Mohikanerhøvdingen »Brune Bæver« på Woodpeckerhill for så senere at opsnappe nogle indianske posttryktere.

Der kunne selvfølgelig skrives uendelig meget endnu om de 4 fantastiske spændende døgn. Jeg kan roligt sige, at vi, der var så heldige at være med, sent eller aldrig vil glemme de oplevelser og strabadser, vi kom ud for under landsskovmandsturneringen på Fort Hylkedam.

Claus.

En dommers udtalelse efter turneringen:

Der var en stor forandring at se på de skovmænd, der kom tirsdag aften, og de, der forlod Hylkedam søndag morgen. Det fantasifulde grundlag, hele stemningen, tonen og ånden i det hele taget havde haft stor virkning. Ustandselig blev der appelleret til initiativ, gåpåmod, teknisk dygtighed, fantasi og selvhjulpethed, og det var en flok mandfolk, der drog derfra. Det var hårdt; mange svære opgaver, mangelfuld nattesøvn, uregelmæssige spisetider og primitivt liv kunne nok have gjort almindelige drenge sure. Men det skete ikke. Humøret holdt hele tiden trods vanskeligheder; og det skyldes, at skovmændene gennem arbejdet hjemme i troppen er vant til at komme ud for strabadser og tage dem med godt humør.

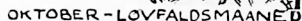
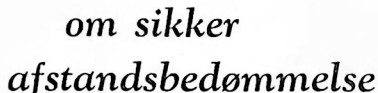

Divisionskonkurrencen

Nr.	Division:	Points
1.	Frederiksborg Amt.....	740
2.	Nørrejske	696
3.	Bernstorff	659
4.	Østerbro	658,5
5.	Odense	657
6.	Brønshøj	630
7.	Rolf Krake	622
8.	Skjalm Hvide	594
9.	Aarhus	586
10.	Vestsjælland	565
11.	Grænse	549
12.	Sydhav	496
13.	Djursland	493
14.	Godthaab	468
15.	Hærulf	432
16.	Sundby	409
17.	Steen Blichers	403
18.	Søborg	362
19.	Ejer Bavnehøj	346
20.	Vesterbro	325

Konkurrencen for 2-mands hold

Nr.	Division:	Points
1.	Østerbro	429
2.	Nørrejske	425
3.	Frederiksborg Amt	422
4.	Odense	415
5.	Bernstorff	414
6.	Frederiksborg Amt	406
7.	Nørrejske	396
8.	Østerbro	392
9.	Frederiksborg Amt	388
9.	Nørrejske	388
11.	Rolf Krake	376
11.	Nordvestfy	376
13.	Aarhus	375
14.	Skjalm Hvide	374
15.	Vestsjælland	363
16.	Lyngby	359
17.	Rolf Krake	356
17.	Odense	356
19.	Bernstorff	346
20.	Hærulf	338

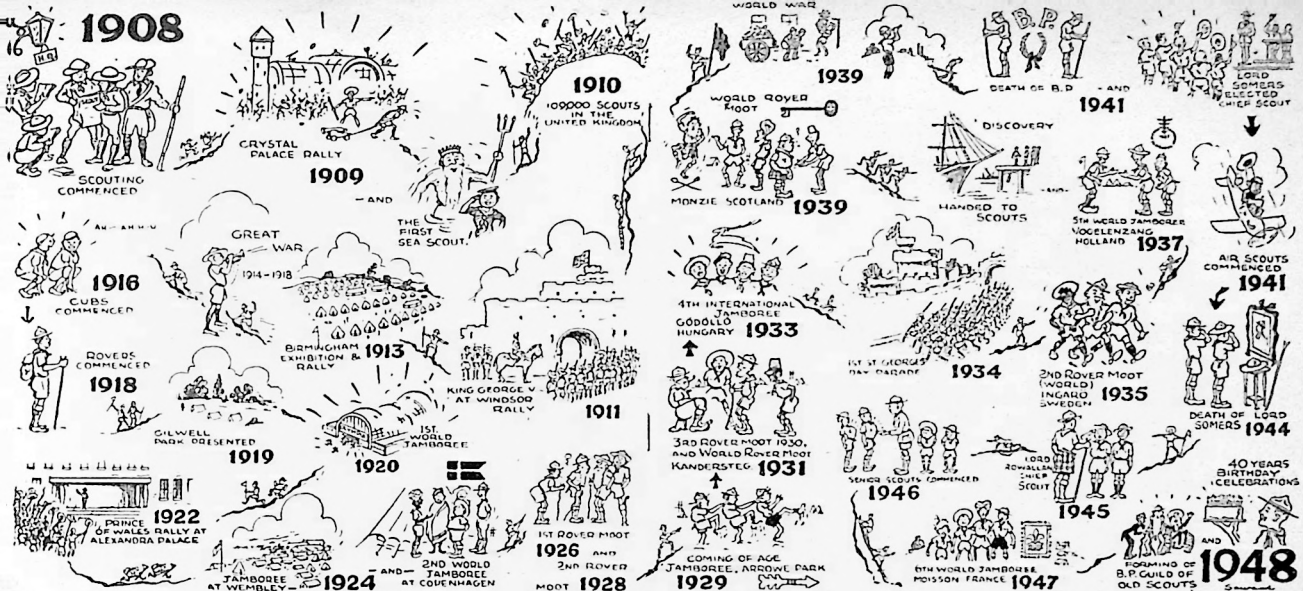

The top row contains three drawings: a person sitting on the ground with a small fire, a person in a dynamic pose with arms and legs outstretched, and a person in a crouched position with arms raised.

The bottom row contains three drawings: a horse standing and facing left, a person lying on their back with arms and legs spread wide, and a person in a crouched position with arms raised.

The captions for the drawings are:

- Hande ste ger bøl!
- Ole scorer!
- Søren klatrer
- Hesten der ad buddingen!
- Haren på vej over lejrpladsen

“THE SCOUT” fylder fyrrre år

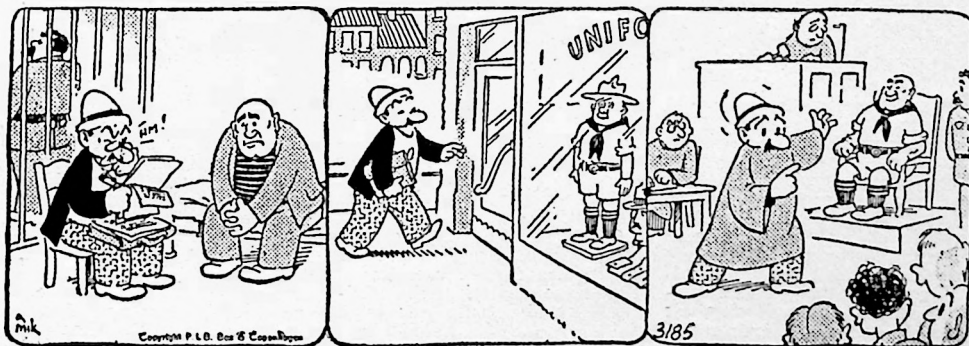
Det engelske Spejdernes Magasin hedder »The Scout« og udkommer med otte sider een gang om ugen. Det har endnu flere år bag sig end Magasinet, idet det fornylig har fejret 40 års jubilæum, altsaa startede samtidig med at de allerførste spejdertruppe dukkede op i England. Lige fra det allerførste nummer og til sin død skrev Baden-Powell hver uge sit »Outlook« i bladet, svarende til Ove Holms måned-

lige artikel her i Magasinet, d.v.s. 33×52 = godt og vel 1700 artikler!

Fra Jubilæumsnummeret bringer vi denne muntre cavalcade af 40 års spejderbegivenheder.

Et par enkelte gløser, inden du starter på »vandringen«: commence = starte, rally = parade, exhibition = udstilling, present = skænk, elect = vælge. Og så: God fornøjelse på turen!

FERD'NAND —

Ovenstående motiv fra den populære Ferd'nand's meriter var en dag gengivet i »Aalborg Stiftstidende«. Selv om ideen måske nok er lidt vel »amerikansk« (i sin egenskab af forsvarer i retten iklæder Ferd'nand sin klient en spejderuniform for derved at stille den anklagede i bedre lys, når dommen skal afsiges!), viser hi-

storiens dog med al ønskelig tydelighed, at udenforstående opfatter spejderuniformen som noget, der uden videre vækker tillid.

— Det er vel en selvfølge, at du altid spørger for ikke at skuffe den tillid, folk nærer til dig som spejder — både når du er i uniform, og når du ikke er det?

Korpset rundt

Pas på jeres telte!!!

I sommer har der været indbrud i Knud den Stores troppshus i Aalborg. Foruden forskelligt værktøj, en fane m. m. mistede troppen to 4-mands telte, som i dag slet ikke kan erstattes.

— Ligger jeres materiel — specielt teltene — så sikkert under lås og lukke, at ikke også I en skønne dag risikerer at få besøg af tyve?

I sommerlejr med svenske scouter.

I år havde vi i 2. Valdemar Sejrs Tropp faktisk to sommerlejre, en uge ved Svejlbæk og en uge ved Kalø sammen med vor frændetropp fra Hohultslätt.

Lejren ved Svejlbæk var fuld af sol og sommer, vi var på

forøvrigt har vi ialt 15 væb- og tre riddere i troppen (ikke dårligt! Red.).

To gange kæmpede Litustammen og Pak-Pak'ernes stolte stamme om retten til at hente vand til en syg kriger, der havde halsbetændelse og i to dage intet havde spist; men da hans egen stamme vandt og bragte ham det hellige vand, blev han pludselig rask og forlangte middagsmad!

Vore lejrball blev aldrig tændt, før et signal fra hvert verdenshjørne havde lydt; så kom ceremonimesteren i sin sælsomme dragt med en tændt fakkel højt hævet over sit hoved, antændte ballen og frem-sagde sin hymne: »Tænd op vor ild«.

Aldrig vil vi glemme det store afslutningslejrball, hvor dan-

sammen til at pille disse mærker af, selv om det nu er måneder siden, de kom hjem.

Nationalitetsmærker går man med i udlandet, og kun dér!

Holbæktroppen fanger farlig forbyrder!

Fra Holbæktroppen 2. Kong Skjolds sommerlejr på Mols rapporteres:

Lørdag aften den 3. juli ankom der i bil til lejren 2 overbetjente og bad om at tale med lederen. De spurgte, om spejderne ville hjælpe med en eftersøgning af to indbrudstyve fra Aarhus; de havde stjålet forskellige ting foruden en bil, som man kort forinden havde genfundet nede i Femmøller. Troppsføreren sagde ikke ja med det samme, men da politiet oplyste, at det sikkert ikke var farlige forbyrdere, indvilligede han og lod politibetjentene tage kommandoen. Drengene blev så delt i tre Hold og sendt ud i det terræn, de skulle eftersøge, med en afstand på 14—15 m mellem hver; betjentene gik på fløjene.

Da der var gået en halv times tid, fandt hundene sporet af tyvene; de fulgte det og fandt nede i en mose et opbrudt pengeskab og andre tyvekoster. Sporet førte videre derfra, og inden længe fandt hundene et sted, hvor tyvene havde siddet og spist og efterladt flasker og madpapir m.m. Sporene førte så ned i en mose, hvor det formodedes, tyvene var, da sporene var helt friske. Pludselig kom der henimod kæden gående en høj, ung mand, der sådan set stemte med signalementet. Vi kastede os over ham og bandt ham. Imidlertid var politiet kommet kommet til stede, gav ham håndjern på og forhørte ham på stedet, men han nægtede at kende noget til sagen. Han

2. Valdemar Sejrs Tropp, Ringsted

Himmelbjerget, travetur til Silkeborg, sejltur med »Hjelen« o.s.v. Vi spillede håndboldkampe med Kong Eriks Tropp fra Helsingør, som lå i nærheden. »Ørnene« havde en fin patruljeceremoni en midnat ved ballen, og fire skovmænd overnattede en nat på en øde ø ved en lejrild (uden sovepose).

Derefter tog vi gennem Aarhus til Kalø, hvor vi slog lejr lige over for den karakteristiske slotsruin. En dag var der dansk-svensk olympiade, hvor vi — modsat i London — besejrede Svenskerne i næsten alt. En nat holdt tre spejdere, der skulle være væbnere, vagt på ruinen, een nat hver, og blev så en aften ved vort væbnerspil slået til væbnere —

ske og svenske scouter skiftedes til at underholde, og indimellem var der patruljelejrball, »Ugler« med svenske »Ugglan« o.s.v. Det blev sent, inden vi kom til køjs i den lune, stille nat.

— Og så til næste år skal vi til Sverige, og da skal vi, sagde Arvid, den svenske tf, ikke spise medister, nej, da bliver det dyrekølle, stegt på spid!

Pejk.

Pil nationalitetsmærket af!

Mange danske spejdere har været i udlandet i sommer og dér båret vort nye, smukke nationalitetsmærke.

Imidlertid ser man stadig, at adskillige af disse spejdere endnu ikke har fået taget sig

havde heller ikke nogen ledsager, sagde han, men politiet troede ham ikke og førte ham til lejren. To tropsassister var i mellemtiden fundet bundet i et krat, og da de kom til lejren, og de så tyven, sagde de med det samme, at det var ham, der havde været med til at overfalde dem. Tyven indrømmede da også til slut, da han kunne se, at den ikke gik længere, men oplysninger om sin kammerat ville han ikke give. Eftersøgningen blev så indstillet, da den ikke gav noget resultat mere.

Og da vi så kort tid efter fik at vide, at det hele kun havde været en øvelse, ville vi næsten ikke tro det. Der kan man se!
Stangel.

Bålet må ikke slukkes!

»GNISTEN«, 1. Faaborg Trops Blad, har udsendt en lysende Funke, hvis klare ild bør skinne for flere end lige Faaborg-Spejderne:

Begyndelsen til at faa hurtigt og god ild er der sikkert ingen af jer, der kender. Den er meget simpel, du skal nemlig altid gaa med et Stykke Birkebark i Lommen, saa er du altid sikker paa, at det er knastørt, og naar du saa har det lille Stykke Bark at begynde med, og du tager noget tørt Granris, det findes altid ved Stammen af store Graner, helt derinde, hvor Regnen ikke kan naa, saa kan du ikke undgaa at faa ild. Naar det brænder godt, lægger du lidt større Grankviste paa, og saa har du det herligste Baal. Husk altid at have Brænde parat i Nærheden, sørg for at have et ordentlig tørt Brændeskjul, saa du altid har noget at lægge paa Ilden. Det er jo saadan med et Baal, at dersom du ikke bærer Ved paa, brænder Baalet ud.

Saadan er det ogsaa med dit Spejderarbejde, din Spejdertræning. Viser du ikke stadig

Interesse, hænger du ikke i med Liv og Lyst for selv at dygtiggøre dig, saa taber du efterhaanden Glæden ved Træningen og til sidst helt Lysten til at fortsætte, og du glider helt ud. Jeg haaber, at vi i den kommende Vintersæson maa faa et mægtigt Spejderbaal, og at I alle vil være med til at bære Ved paa, saa Baalet ikke brænder ud.

Har du købt DEN LILLE SPEJDERBOG

Bogens mange interessante artikler og dens rigdom på instruktive tegninger gør den uundværlig i vinterens spejderarbejde.

Pris Kr. 3.—

Fås på korpsets depoter.

BESTIL DEN I DAG!

Præmiekonkurrencen.

Besvarelserne i præmiekonkurrencen i sidste nummer, hvor det gjaldt om at opgive antallet af spejdere og dyr på den store helsidestegning, skal være indsendt til korpsskontoret, fiolstræde 19, Kbhvn. K., senest d. 20. Okt. Husk at mærke konvolutten »Spejderliv«.

Men du har vel allerede forlængst sendt dit svar ind — ellers må du hellere få det gjort snarest!

På grund af overvældende stofmængde har vi måttet udskeide den månedlige artikel om duelighedstegn, men vi fortsætter i november.

I samme nummer kommer der bl. a. en omtale af den finske og den islandske korpsslejr i sommer.

R. e. d.

Løsning på: Kan du klare den?

Larven må krybe 0.3 cm + 0.3 cm + 5 cm + 0.3 cm + 0.3 cm = 6.2 cm. Prøver du med tre bøger i en boghylde, vil du nemlig finde, at den slet ikke vil komme til at krybe gennem de to yderste bind. A og Ø grænser nemlig ind til den midterste bog!

1. Charlottenlund ser sig om i verden!

I fjor havde vi vor frændetrop, 40'th Chingford, herovre og lå i lejr med den i Sønderjylland, og i år drog vi så til Old England på genvisit. Og hør blot (i telegramstil), hvilken sommerlejr vi 37 danske spejdere havde:

Med bus gennem Tyskland, Holland og Belgien (traf undervejs franske og hollandske spejdere) — så den olympiske stafetløber gå i land i Dover — var indkvarteret i en uge i utroligt gæstfri spejderhjem i London, der blev besat på kryds og tværs, og hvor vi bl. a. »hilste« på den engelske konge og dronning — lå i lejr på det berømte, internationale førertræningscenter Gilwell Park og var til stort lejrball på »Boys' Field« — fik overrakt en gave af selveste borgmesteren i Chingford (the Mayor himself) — tog så i lejr med 74 spejdere fra frændetroppen til Kingsdown nær Dover — havde her femkamp og fodboldkamp — oplevede en orkan, der flængede syv af vore telte og rev endegavlen ud på et ottende og i øvrigt nær havde druknet os alle — og sluttede med et besøg i pilgrimsbyen Canterbury med den verdensberømte domkirke. Jovist, det var en sommerlejr.

Og det allerbedste ved det hele var, at ingen måtte blive hjemme af økonomiske grunde, bl. a. fordi vi var 37 i en bus til 28!

Fra 1. Charlottenlunds sommerlejr. — Indkvartering i et engelsk hjem. — Orkanen på sit højeste. — I munter leg.

Nu er det tid at tænke på

DUELIGHEDSTEGNENE

Brandværn

Musiker

Husflidsarb

Sporjæger

Nødhjælper

Ordonnans

Modellflyver

Depotet har materialer og bøger, der kan hjælpe dig paa vej!

»Prøver og Duelighedstegn«. Bogen, der fortæller dig, hvad du skal kunne!....

1,50

Brandværn.

»Vejledning til Brandværnsmærket»

0,40

Musiker.

Trommebogen

2,00

Signalhornsmarcher

1,25

Marchfløjte

1,25

Husflidsarbejder.

Modellflyvemaskiner. Materialesæt med byggeanvisninger:

Airacomet — Nimrod — Gladiator.....

1,75

Mustang — Typhon

1,75

Mosquito — B 17 — Lysander

2,75

Ambulancflyver KZ IV.....

2,85

Flyvende Fæstning — Lightning — Liberator

3,75

KZ VII »Lærke«, spantbygget, 1:20.....

4,85

Flyvende Fæstning

8,85

Sporjæger.

»Spore«, instruktiv og rigt illustreret bog om dyrespor

2,50

»Aarets Gang i Naturen« giver udførlig vejledning i naturliv, måned for måned

5,50

Nødhjælper.

Spejdernes Samariterbog, autoriseret af Dansk Røde Kors

2,25

Ordonnans.

»Patruljen arbejder med Orientering«, mange billeder

2,85

»Kort og Kompas«, Vejledning i brugen

2,50

»Vår svenska skogssport«, alt om orientering, rigt illustreret

4,90

»Orientering«. Bedste danske orienteringsvejledning

9,50

Modellflyver.

Svæveflyvemaskiner. Materialesæt med byggeanvisninger:

»Populær«, spændvidde 38 cm

1,95

»Komet«, 50 cm

2,85

»Esa«, ny fisk model, 65 cm

2,95

»7—9—13«, ny letbyggelig model

3,85

»Gloria« og »Demi«, kendte modellflyvere, 80—85 cm

3,85

»Simplex«, 104 cm

5,25

»Kalle«, 98 cm

5,75

»Silver Star«, 110 cm

5,75

»Suomi«, 145 cm.....

9,25

»Holger Danske«, 185 cm.....

9,75

»Calle«, 185 cm

10,75

Færdige svæveplaner:

Katapult Flyveren, med udskydningspistol

3,25

Populær

4,75

Loop Flyveren

2,45

»7—9—13«, 65 cm

8,75

Demi, 85 cm.....

11,25

DET DANSKE SPEJDERKORPS DEPOT

Spejdernes Magazin
Redaktør: cand. mag. Torben Wolff
Slotsvej 34, Charlottenlund.
Spejdersport
Redaktør: Adjunkt Svend Ranvig,
Søgade 3, Søer.

Nørre Farimagsgade 39
København K., Tlf. Palm 4526
Eksp. Kl. 9—17½, Fredag 9—18, Lørdag 9—14
Odense: Klostervej 19
Århus: Østergade 26
Depotet er Korpslets egen Forretning og
giver Bonus til Korpslets Afdelinger

Korpskontor
Fiolstræde 19, København K., Telefon
PALM 5711 . Kontortid Kl. 8—16, Lørdag Kl. 8—12. Giro 2284
Begge Blades Ekspedition
Korpskontoret